

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10XCdo/313/2016
Identifikačné číslo spisu:	4312217937
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4312217937.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nitra, č. k. 9C/24/2013-82, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1Co/50/2014, zo 16. júla 2014 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa podala 28. septembra 2012 na Okresnom súde Levice žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky, ktorý mal spočívať v nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. V žalobe okrem iného uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil Okresný súd Levice, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

2. Krajský súd v Nitre uznesením, č. k. 6NcC/501/2012-10, z 25. októbra 2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Levice sú vylúčení z prejednávania a rozhodnutia tejto veci a vec prikázal na prejednanie Okresnému súdu Nitra.

3. Okresný súd Nitra rozsudkom, č. k. 9C/24/2013-82, z 26. septembra 2013 návrh žalobkyne zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobkyňa sa domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu z dôvodu, že k rozhodnutiu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie

nedošlo v 15-dňovej lehote. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, že rozhodovaciu činnosť súdu nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škodu. Majetková ujma preukázaná nebola a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty. Okresný súd konštatoval, že sa nevedelo žiadne konanie, v ktorom bolo možné konštatovať prietahy. V konaní nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Okresný súd mal za to, že žiadna škoda nevznikla a aj keby navrhovateľ teoreticky nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Návrh žalobkyne ako nedôvodný súd preto v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

4. Krajský súd v Nitre na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 16. júla 2014, sp. zn. 1Co/50/2014, rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a skonštatoval správnosť skutkových zistení a právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa. Čo do merita veci súhlasil so súdom prvého stupňa a uzavrel, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 140 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

5. Uvedený rozsudok odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 písm. g/ O.s.p.) a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K námietke týkajúcej sa § 237 písm. g/ O.s.p. uviedla, že existujú objektívne dôvody, pre ktoré sú všetci sudcovia okresného súdu vylúčení. Vec podľa nej mala byť postúpená inému okresnému súdu a mal byť uskutočnený postup podľa § 15 O.s.p. Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) žalobkyňa videla v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prekvapivé (pretože popiera doterajšiu konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a je založené na tvrdeniach, ktoré sú sofistikovaným odôvodnením nespravodlivosti), nedostatočne odôvodnené a porušujúce zásadu kontradiktórnosti konania (pretože súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa nemohla vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech). Zároveň žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania.

6. Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C.s.p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

8. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O.s.p., § 35 C.s.p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal

bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

9. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že nakoľko ide o dovolanie podané žalobkyňou v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania - porovnaj konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 1 Cdo 259/2015, 6 Cdo 224/2015, 6 Cdo 14/2015, 8 Cdo 810/2015, 8 Cdo 612/2015, dovolací súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 451 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 a § 255 ods. 1 C.s.p.

12. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.